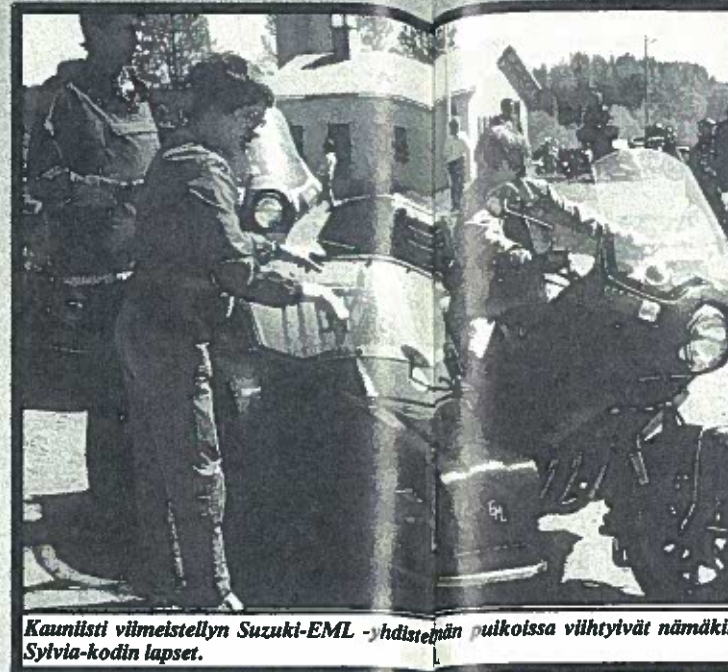

Ensi kertaa mantereeseen puolella:

III Jumbo Run Suomessa 22-24.5.-87

Kauniisti viimeistellyn Suzuki-EML -yhdistelmän pulkoissa viihtyivät nämäkin Sylvia-kodin lapset.

Yhteinen piirileikki Sylvia-kodin pihamaalla lasvoi hyvän tunnelman hulpenumaksi.

Jumbo Run, tilaisuus, jossa sivuvaunumotoristit viettävät päivän vammaisten lasten kanssa, pidettiin tänä keväänä Lahdessa.

Kaupunki oli lahjoittanut Mukkulan leirintäalueen maksutta motoristien käyttöön tapahtuman ajaksi. Sääkin saatiin kuin lahjaksi: kylmä ja pilvinen kevätää muuttui lauantaina aurinkoiseksi ja lämpimäksi. Kaakkoishämäläinen maisema näytti sittenkin parhaat kasvonsa 90 kilometrin pituisella ajomatalla, johon osallistui 41 pyöräkuntaa. Neljä oli tullut Ruotsista ja yksi pyöräkunta Norjasta saakka.

Teksti ja kuvat Erkki Mäki

Ajoretki alkoi Mukkulasta, jonne lahtelaisen Sylvia-kodin lapset tuotiin aamulla. Pyörät pantiin jonoon, minkä jälkeen lapset valitsivat mieleisensä kuljettaja-sivuvaunuyhdistelmän. Ennen lähtöä lapset varustettiin asianmukaisesti kypärin, osa jopa kunnon nahkarotsein.

Kaakkois-Hämeen tiet olivat miellyttävän mutkaisia ja maisemat kauniita. Mukavaa oli, että ruokailemaan poiketessa Ruuhjärven seurojentalolle Nastolaan päästiin ajamaan jokunen kilometri hiekkatietä. Silloinhan sivuvaunu on parhaimmillaan...

Ruokailu oli elämys. Ennen syömistä nastolalaislapset esittivät kansantansseja. Vaunujen kuljettajat toimivat huolehtivaisina tarjoilijoina ja toivat kyydittävillään ruuat pöytään. Kaikkiaan ruokailuun osallistui 167 henkeä, mikä todistaa sivuvaunuilijoiden perhekeskisuutta. Kuljettajien omaiset saapuivat ruokailuun bussilla. Tällä kertaa suurinta tietä, eikä kuten viimeksi matalalla letkan perässä.

Ruokailun jälkeen ajettiin halki kauniiden järvimaisemien takaisin Lahteen, jossa juhlat jatkuivat Sylvia-kodin nurmikolla. Vuorossa olivat kunnon kahvikekkerit ja myöhemmin puheita. Niistä huolimatta useimpien läsnäolijoiden suupielet olivat messingillä.

Monet sivuvaunuilijat kävivät tutustumassa talon olosuhteisiin: lasten huoneisiin, kotieläimiin, kasvitarhaan jne.

Juhlan loputtua vaunukunnat poistuivat takaisin Mukkulan leirintäalueelle saunomaan ja paistamaan makkaraa, jota oli paikallisen makkarahtaan lahjoituksena vähintäänkin "riittävästi" — 200 kg.

Onnistuiko Jumbo tavoitteissaan? Mielestäni voi vastata kyllä. Jumbo Runin viehätys piilee siinä, että molemmat osapuolet ovat saavia osapuolia. Kehitysvammaiset ovat ikuisia lapsia, ja se ehkä palauttaa karskin (?) motoristin mieleen sen ajan, jolloin pienet ilot olivat suuria ja niistä osasi iloita koko sydämellä.

Jumbon järjestelyjä ei voi kuin kiittää. Järjestäjät eivät olleet säästäneet vaivojaan missään suhteessa, kaikki pelasi niin kuin pitikin. Sponsoreiden hankkimisessa oli todella nähty vaivaa. Tarjoilu oli kauttaaltaan ilmaista ja suurimman ansiosta saa Sampo-yhtiöt, joka oli todella avokätinen.

Takaiskuksi koettiin se, kun suuri ja mahtava Yleisradio luvattuaan pitkän kevättä tulla filmaamaan tilaisuuden, perääntyi edellisenä tiistaina ja varmisti siten myös sen, että MTV:lle ei jäänyt riittävästi valmistautumisaikaa. Ikävää, koska järjestäjät olivat nähneet paljon vaivaa asian eteen.

Ensi kesänäkin Jumbo Run järjestetään Suomessa. Mukaantulijoita riittää varmasti, siksi hyvä mieli tapahtumasta jäi.